

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 434/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. P., R., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rožňava v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 246/2012 a jeho uznesením č. k. 9 Er 246/2012-81 z 20. marca 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2013 doručená sťažnosť Ing. J. P., R. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní

vedenom pod sp. zn. 9 Er 246/2012 a jeho uznesením č. k. 9 Er 246/2012-81 z 20. marca 2013 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 20. marca 2013“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«Sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava, č. k. 9 C/54/2010-106, zo dňa 27. 08. 2010 zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry S. po 200,- Eur mesačne a na maloletého syna Samuela po 200,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky. Z dôvodu omeškania sťažovateľa s úhradou výživného v mesiaci február 2012, kedy sťažovateľ vopred informoval matku maloletých detí, že výživné uhradí s omeškaním (s omeškaním dvoch až siedmych dní). V mesiaci február 2012 sťažovateľ uhradil výživné v celkovej výške 400,- Eur v dvoch splátkach, dňa 17. februára 2012 sťažovateľ uhradil sumu 150,- Eur a dňa 22. februára 2012 sumu 250,- Eur.

Porušovateľ vydal dňa 14. 03. 2012 poverenie na vykonanie exekúcie... na vymożenie uloženej povinnosti sťažovateľa zaplatiť bežné výživné v celkovej výške 400,- Eur na výživu oprávnených počnúc od 15. 02. 2012 do budúca, poverenému exekútorovi JUDr. M. Z...

Sťažovateľ podal u súdneho exekútora dňa 13. 04. 2012 námietky proti trovám exekúcie a dňa 23. 04. 2012 námietky proti exekúcii. V oboch podaniach sťažovateľ akcentoval neprípustnosť exekúcie, z dôvodu, že sťažovateľ uspokojil všetky nároky oprávnených ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a nemožnosť vzniku trov exekúcie, z dôvodu, že súdny exekútor v čase do vydania poverenia na vykonanie exekúcie nevykonával exekučnú činnosť.

Porušovateľ uznesením, vydaným pod č. k. 9 Er/246/2012-81, zo dňa 20. 03. 2013... rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, námietky povinného proti trovám exekúcie zamietol...

Prvým výrokom Napadnutého rozhodnutia porušovateľ rozhodol o neprípustnosti exekúcie a jej zastavení a druhým výrokom o zamietnutí námietok proti trovám exekúcie. Výrok o trovách exekúcie však v Napadnutom rozhodnutí absentuje.

Podľa § 200 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)... „ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.“. V odôvodnení Napadnutého rozhodnutia (strana 5) porušovateľ uvádza, „O trovách exekúcie rozhodne súd v zmysle § 151 ods. 3 OSP

samostatným uznesením. “. Rozhodnutie porušovateľa o tom, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti Napadnutého rozhodnutia, sa vo výrokovvej časti Napadnutého rozhodnutia nenachádza. Porušovateľ sa o rozhodovaní po právoplatnosti Napadnutého rozhodnutia zmieňuje len v odôvodnení Napadnutého rozhodnutia, v dôsledku čoho možno prijať záver, že o trovách konania nebolo rozhodnuté a nebolo ani... rozhodnuté, že sa o nich rozhodne po právoplatnosti Napadnutého rozhodnutia. Sťažovateľ má ta to, že v Napadnutom rozhodnutí chýba akýkoľvek výrok o trovách exekučného konania.

Skutočnosť, že v Napadnutom rozhodnutí chýba výrok o trovách exekúcie v zmysle ustanovenia § 200 ods. 2, prípadne výrok o tom, že o trovách exekúcie sa rozhodne po právoplatnosti Napadnutého rozhodnutia, je podľa názoru sťažovateľa, možné napraviť len príkazom Ústavného sudu rozhodnúť o trovách exekúcie v konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/246/2012.

Bez ohľadu na vyššie uvedené, sťažovateľ namieta aj výrok Napadnutého rozhodnutia, ktorým porušovateľ rozhodol o zamietnutí námietok proti trovám exekúcie. Takéto rozhodnutie popiera podstatu a účel ustanovení § 47 ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku, podľa ktorých „do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu sa spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov“...

V odôvodnení Napadnutého rozhodnutia porušovateľ neposkytol jedinú relevantnú odpoveď na sťažovateľom nastolené otázky týkajúce sa nedôvodnosti vyčíslenia trov exekúcie, zo strany súdneho exekútora...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo Ing. J. P. na súdnu a inú právnu ochranu, zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy, právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a základné právo zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy, postupom a rozhodnutím Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/246/2012, porušené bolo.

Okresnému súdu Rožňava prikazuje rozhodnúť o trovách exekúcie vedenej pod sp. zn. 9Er/246/2012.

Uznesenie Okresného súdu Rožňava, č. k. 9Er/246/2012-81, zo dňa 20. 03. 2013, v časti výroku ktorým boli námietky povinného proti trovám exekúcie zamietnuté, zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Rožňava na ďalšie konanie.

Ing. J. P., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia advokátom, ktorú je Okresný súd Rožňava povinný zaplatiť, na účet právneho zástupcu Ing. Juraja Pápaya, do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného

práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 246/2012 a jeho uznesením z 20. marca 2013.

Sťažovateľ je účastníkom exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 Er 246/2012 v postavení povinného. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie podal námietky proti exekúcii i trovám exekúcie a namietal, že v exekúcii vymáhané pohľadávky titulom výživného na maloleté deti boli uhradené ešte pred vydaním poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Okresný súd posúdil námietky sťažovateľa proti exekúcii ako návrh na zastavenie exekúcie a uznesením z 20. marca 2013 rozhodol, že takto „*exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a exekúciu zastavuje*“, a vo svojom druhom výroku rozhodol o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii.

Sťažovateľ vidí porušenie ním označených práv v tom, že okresný súd žiadnym spôsobom nerozhodol o trovách exekúcie, resp. nerozhodol ani o tom, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. Ďalšia sťažostná námietka sťažovateľa smeruje proti výroku uznesenia okresného súdu z 20. marca 2013 o zamietnutí námietok sťažovateľa proti exekúcii.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Ústavný súd konštatuje, že proti uzneseniu okresného súdu z 20. marca 2013 v časti jeho výroku o zamietnutí námietok sťažovateľa proti trovám exekúcie bol prípustný riadny opravný prostriedok – odvolanie. Pokiaľ sťažovateľ vidí porušenie ním označených práv aj v absencii výroku v uznesení okresného súdu z 20. marca 2013 o trovách exekučného konania (či už v podobe meritórneho rozhodnutia o trovách, resp. rozhodnutia, že o trovách rozhodne okresný súd samostatným uznesením), takýto ním tvrdený nedostatok namietaného uznesenia patrí prioritne do prieskumnej právomoci odvolacieho súdu a sťažovateľ mal možnosť tieto svoje výhrady proti postupu a uzneseniu okresného súdu namietat v prípustnom odvolaní.

Sťažovateľ teda mal v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný opravný prostriedok na ochranu svojich práv, ktoré mali byť napadnutým uznesením okresného súdu a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu podľa jeho názoru porušené. Vzhľadom

na uvedené je vylúčená právomoc ústavného súdu na preskúmanie sťažovateľom namietaného porušenia jeho práv týmto uznesením okresného súdu.

Ústavný súd preto už pri ich predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa v celosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2013